

The dawn of a new world order (alkuperäinen otsikko)

An increasingly hostile public in the United States has little idea of the necessity and importance of the war against Iran.

Apr. 23, 2026, [Melanie Phillips](#)

Kasvava Israel-vihamielisyys ja sota Irania vastaan

The Growing Anti-Israel Animus & The War With Iran

By Melanie Phillips/JNS.org, April 24, 2026

Jaa tätä artikkelia

Useimmat Amerikassa vastustavat sota Iranin kanssa, kuten myös Britanniassa.

Hyvin harvat kuitenkin todella ymmärtävät, miksi tämä sota on yhtä välttämätön kuin väistämättä monimutkainenkin.

Harvat näyttävät tietävän, että Iran on käynyt aktiivista sota Yhdysvaltoja vastaan jo 47 vuoden ajan. Harvat näyttävät ymmärtävän, että Iranin

fanaattinen islamilainen hallinto on surmannut satoja yhdysvaltalaisia sotilaita, toteuttanut lukuisia hyökkäyksiä Yhdysvaltain tukikohtia vastaan, syylistynyt lukemattomiin terroritekoihin ja ottanut amerikkalaisia panttivangeiksi.

Harva ymmärtää, että Yhdysvaltain ja Israelin tiedustelu oli saanut selville Iranin olevan valmis luomaan sekä ydinpommin että ohjusarsenaalin niin suunnattoman ja niin maan alle piilotetun, ettei kukaan koskaan pystyisi taklaamaan hallinnon edustamaa tappavaa uhkaa.

Sensijaan amerikkalaisille ja briteille on syötetty armotonta valtamedian narratiivia, joka perustuu kokonaan pakkomielteiseen vihaan Yhdysvaltain presidentti Donald Trump'ia ja Israelin pääministeri Benjamin Netanyahu'a kohtaan. Se esittää sodan holtittomana vaihtoehtona, johon Netanyahu pompotteli Trump'in ja väitetään sen olevan alusta alkaen tuomittu katastrofiksi ja että se on jo hävitty.

Kuitenkin Israel, joka epätoivoisesti haluaa, että Iranin hallintoa estetään vahingoittamasta sitä taas, pelkää, että Washington jättää sen jälleen pulaan. Israelilainen yleisö ajattelee, että Trump'in tulitauko – ja sen jatkaminen – osoittaa, ettei hänellä ole sitoutumista viedä tätä loppuun asti. He pelkäävät hänen pyrkivän tekemään sopimuksen, jota voi kutsua voitoksi, mutta jättää Teheranin hallinnon asemaan, jossa se voi aseistautua uudelleen ja palata entistä tappavampana.

Toiset taas katsovat, että Trump osoittaa strategista nerokkuutta. He huomauttavat, että hän on kääntänyt tilanteen pääläelleen Hormuzin salmen suhteen muuttamalla Iranin oletetun kuristusotteen maailmantalouteen tappavaksi aseeksi hallintoa itseään vastaan.

Yhdysvaltojen asettama salmen saarto aiheuttaa Teheranille päivittäin satojen miljoonien dollarien menetykset elintärkeissä tuloissa, kun taas öljyn kertyminen voi vahingoittaa öljylähteitä ja tehdä ne käyttökelvottomiksi.

Tosiasia on, että tätä sotaa ei ole voitettu eikä hävitty. Molemmat osapuolet väittävät olevansa niskan päällä. Kaikki riippuu Trump'ista. Hänen toistuvat, usein keskenään ristiriitaisilta vaikuttavat purkauksensa Truth Social'issa ovat monille ankaraa emotionaalista ruoskintaa.

Kukaan ei tiedä, miten tämä päättyy. On kuitenkin hyvin huolestuttavaa, että sodan vastustus Amerikassa syöttää kasvavaan yleisöön vihamielisyyttä Israelia kohtaan.

Julkinen mielipide osoittaa, että enemmistö amerikkalaisista suhtautuu nyt myötämielisemmin palestiinalaisarabien kuin israelilaisten elämään. Pew Research Center'in maaliskuussa tekemässä kyselyssä 60 prosentilla yhdysvaltalaisista aikuisista oli kielteinen näkemys Israelista, mukaan lukien 80% demokraateista ja 41% republikaaneista.

Tämä vihamielisyys, joka kumoo vuosikymmeniä kestäneen yleisen kansan tuen Israelille, johtuu kolmesta tekijästä: koulutusjärjestelmä, sosiaalinen media sekä kasvava poliittinen vihamielisyys molemmissa puolueissa.

Tämä johtuu osittain siitä Qatarin rahoittamista Israelin vastaisista oppimateriaaleista koulutusjärjestelmässä. Suurimmaksi osaksi se johtuu kuitenkin marxilaisesta, "antikolonialistisesta" ja Lännen vastaisesta ajattelutavasta, joka on ollut yliopistoissa normina jo vuosien ajan ja on nyt levinnyt myös koulujen opetussuunnitelmiin ja esittää Israelin valheellisesti kolonialistisena sortajana.

Koska koulutusjärjestelmä on suurelta osin korvannut ajattelun opettamisen sillä, mitä ajatella, nuoret ovat tulleet haavoittuviksi muodikkaan konsensuksen valtavalle paineelle. Tätä levittää puolestaan some, joka antaa känkkäränkille ja omituisille tyypeille uskottavuutta, minkä vuoksi herkkäuskoiset ja tietämättömät uskovat heitä.

Samaan aikaan poliittinen maailma on yhä enemmän hylkäämässä kultaisen keskitien ääriliikkeiden hyväksi. Vasemmisto on mennyt epäpyhään liittoon islamistien kanssa yhteisenä tavoitteena Lännen kaataminen – vaikka tavoitellut korvaavat yhteiskunnat ovat toisilleen täysin vastakkaisia – sekä viha Israelia, juutalaisia ja judaismia kohtaan.

Viime viikolla 40 demokraattia 47:stä äänestivät päätöslauselman puolesta, jolla estettiin puskutraktorien myynti Israelille, samalla kun 36 vastustivat tuhannen paunan pommien myymistä – keskellä sotaa, jossa Yhdysvallat ja Israel taistelevat rinta rinnan.

Maine'n demokraattisen senaatin esivaalien kärkikandidaatti Graham Platner, jolla on rinnassa natsismiin liittyvä tatuointi, kirjoitti vuonna 2014 Hamasin sotilaallisista taktiikoista: "Puhtaasti ammatilliselta kannalta katsottuna tämä oli helkkarin näyttävä ja onnistunut isku ylivoimaista vastustajaa vastaan. Ymmärrän sitä."

Myös republikaanipuolue on murtumassa samankaltaisilla linjoilla, kun merkittävä ryhmittymä väittää, että Israel vetää Yhdysvallat ulkomaisiin sotiin – syytös, jolle Iranin vastainen sota on nyt antanut uutta rakettipolttoainetta – kuten vuoden 2003 Irakin sodassa.

Tämä väite on järjetön ja perätön. Israelin silloinen pääministeri Ariel Sharon varoitti Washingtonia Irakin sodasta ja senjälkeen Yhdysvaltain presidentit ovat toistuvasti estäneet Israelia tekemästä sitä, mitä sen olisi pitänyt tehdä turvallisuutensa eteen.

Nyt vasemmisto on liittymässä oikeiston näkemykseen nimenomaan tässä uutisankassa. Viime viikonloppuna entinen demokraattien presidenttiehdokas ja Yhdysvaltain varapresidentti Kamala Harris puhui sodasta demokraattien puoluekokouksessa ja totesi, että Trump "joutui siihen Bibi Netanyahun vetämänä – se on syytä tehdä selväksi".

Ja Rahm Emanuel, Valkoisen Talon henkilökuntapäällikkö entisen presidentti Barack Obama'n aikana, sanoi Bill Maher'in TV-keskusteluohjelmassa, että Yhdysvaltojen veronmaksajien tukea Israelille ei pitäisi enää olla, vaan Israelin tulisi "saada sama sopimus kuin kuka tahansa liittolaisistamme" ja että Yhdysvaltojen "ei koskaan pitäisi vuodattaa verta Israelin valtion turvallisuuden puolesta."

Se oli vastenmielinen ja vääristynyt huomautus. Yhdysvaltojen Israelille myöntämän sotilaallisen avun ehtona on, että suuri osa rahoituksesta käytetään amerikkalaisvalmisteisiin puolustusjärjestelmiin. Tämä tarkoittaa, että Yhdysvallat hyötyy valtavasti tästä avusta, joka virtaa takaisin amerikkalaiseen talouteen tukemaan kotimaista teollisuutta, puolustusteollisuuden työpaikkoja ja teknologian kehitystä.

Muissa liittolaismaissa, kuten Japanissa ja Saksassa, on tuhansia yhdysvaltalaisia sotilaita, joiden sijoittaminen niiden alueelle aiheuttaa valtavia kustannuksia. Israel puolestaan on ainutlaatuinen liittolainen, sillä

se tarjoaa Yhdysvalloille korvaamatonta tiedustelutietoa, sotilaallista asiantuntemusta ja teknologisia innovaatioita.

Nämä demokraatit laulavat samaa juutalaisten salaliittoa koskevaa laulua kuin podcast-juontaja Tucker Carlson'in johtama ilkeämielinen republikaanien ryhmittymä.

On huolestuttavaa, että Yhdysvaltain varapresidentti J D Vance on kieltäytynyt tuomitsemasta tätä ryhmittymää. Jos hänestä siis tulee republikaanien presidenttiehdokas vuonna 2028 ja hänen vastustajansa on Israelin vastainen demokraatti, Israelin kannattajat saattavat joutua valitsemaan pahimman vaihtoehdon.

Israelin hallitseva luokka on liiankin tietoinen tästä syvästi huolestuttavasta Yhdysvaltojen kehityssuunnasta. Huoli Trump'in seuraajasta on saanut Israelin aloittamaan oman puolustusteollisuutensa kehittämisen vähentääkseen riippuvuuttaan Yhdysvalloista. Juutalaisvaltio on myös akuutisti tietoinen siitä, että monet Amerikan juutalaiset ovat kääntymässä sitä vastaan, sillä noin kolme neljäsosaa heistä tukee demokraattista puoluetta ja progressiivisiä ideologioita, jotka ovat Israelin ja Lännen vastaisia.

Israel onkin luomassa uusia kumppanuuksia, erityisesti Intian ja Afrikan kanssa. Riippumatta siitä, miten Iranin sota lopulta päättyy, on selvää, että Israelista on tullut Lähi-idän tärkein alueellinen suurvalta.

Jos Teheranin hallinto lopulta kaatuu, Israelista tulee kauppaa- ja infrastruktuuriyhteyksien keskus, mikä heikentää suuresti Venäjän, Kiinan ja Pohjois-Korean kiristysvaltaa, sitä pahan imperiumia, joka on pyörinyt Iranin hallinnon ympärillä.

Yhdysvalloissa kasvava Israel-vastaisuus ei ole varoitusmerkki vain Amerikan juutalaisille. Se viittaa siihen, että Yhdysvallat on menossa samaan suuntaan kuin Eurooppa, joskin hitaammin. Iso-Britannia ja Eurooppa ovat parhaillaan antautumassa islamisaatiolle ja tuhoamassa omaa historiallista kulttuuriaan ja identiteettiään. Jos republikaanit eivät pysty pitämään linjaa sivistyneiden arvojen puolustamiseksi, Yhdysvallat on menetetty.

Tämä on sivilisaation käännekohta ja Israel on valmis nousemaan uuden maailmanjärjestyksen tukipilariksi.

Israel on hyvin huolissaan siitä, että se saattaa menettää Yhdysvaltojen tuen. Yhdysvaltojen tulisi olla yhtä huolissaan siitä, että se on menettämässä Israelin tuen.

Alkuperäinen julkaisija: JNS.org